

Pacea din Împărăția lui Dumnezeu

Text biblic Isaia 65:17-25

Versetul de aur

Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărăniță. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul." Isaia 65:25

Introducere

Isaia 63–66 este un singur asamblu de gândire. Aceste capitole prezintă problema deficiențelor omenirii abordate în capitolele 56–59, dar nu se opresc aici. Ele continuă să adauge speranță datorită puterii lui Dumnezeu. Procedând astfel, capitolele 63–66 se contrastează cu incapacitatea umană de a fi neprihăniți și cu puterea divină a lui Dumnezeu de a duce la neprihănire.

Fundalul este același cu a celor din captivitatea babiloniană, la câteva decenii mai târziu din profetia Isaia, care au nevoie de asigurări pline de speranță ale unor zile mai bune.

Isaia 65:17-25 îi cheamă omenirea să gândească la modul în care experiența noastră cu privire la sfințenia lui Dumnezeu poate face o schimbare în noi.

Contextul lecției

I. Celebrând reînnoirea (Isaia 65:17-19)

A. Sursa bucuriei (v 17)

Dumnezeu în măreția lui va face ceruri noi și un pământ nou asta nu înseamnă neapărat o nouă distrugere a pământului, ci o nouă vedere asupra celor ce vor urma. Nimeni nu se va mai gândi la ceea ce a fost în trecut, și nici nu vor dori să-și mai aducă aminte (Isaia 43:25)

B. Chemați să se bucure (18)

O invitație de a sărbători prin închinare apare adesea în Psalmii în timpul sărbătorilor lor (Psalmii 32:11; 48:11; 149:2), mai ales după ce Dumnezeu dă scăpare din anumite situații (Ps 9: 14; 13:5; 14:7; 35:9). Această bucurie este o atitudine care se bazează pe încrederea în promisiunile sigure ale lui Dumnezeu de a învinge răul în diferitele sale forme. Cuvântul „pe vecie” ne face să ne gândim la o veșnicie fără sfârșit (Ps 132:12).

C. Dumnezeu se bucură de poporul Său (v 19)

Bucuria nu este numai pentru omenire ci și Dumnezeu se bucură (Țefania 3:17). Relația dintre poporul din Iuda și Dumnezeu se va schimba, păcatul lor va fi șters datorită mîlei lui Dumnezeu. Plânsul va dispărea din cauza schimbării care va urma între Dumnezeu și poporul Său. Distrugerea Ierusalimului și a altor orașe din regatul de Sud al lui Iuda a dus la durere și suferință . Inversarea acestor fapte părea imposibilă din punct de vedere uman, dar nu din punctul de vedere al lui Dumnezeu (Isaia 25:8; Apoc 7:17; 21:4)

II. O nouă realitate (v 20)

Viitoare realitate are să fie diferită de vechea realitate în moduri importante. Una dintre acestea este reînnoirea înapoi către un ideal al primei creații: viață lungă (Gen 1-11). Pe măsură ce luăm în considerare această schimbare, ar trebui să avem grijă să distingem între durata de viață a oamenilor, care era de 120 de ani (Gen 6:3) și speranța de viață, care este de 70 de ani (Ps 90:10). Rata ridicată a mortalității infantile în lumea antică însemna că speranța de viață medie nu era probabil mai mare de 35 de ani. Dar dacă o persoană ajunge la vârsta de 5 ani, atunci șansele de a ajunge la vârsta de 70 de ani erau destul de mari. Prin urmare, schimbarea speranței de viață promisă în acest verset este una majoră (Zaharia 8:4). De asemenea, observăm că acest verset oferă un indiciu cu privire la alternativele prezentate în comentariul lui Isaia 65:17; „cerurile noi” și „pământul nou” prezise acolo nu sunt aceleași ca cele prezise în 2 Petru 3:13 și Apocalipsa 21:1, ci un loc în care va locui neprihănirea.

B. Case și hrană (v. 21)

Ruinele Ierusalimului au fost o mărturie a neascultării mult timp după distrugerea din 586 î.Hr. (1 Regi 9:6-9; Ierem 19:8). Textul de astăzi, promite că cei care se întorc din acel exil vor avea o viață stabilă și productivă. Menționarea viilor, un cuvânt care apare de peste 100 de ori în Vechiul Testament, reflectă o parte importantă a alimentației și economiei vechilor israeliți (Ezec 28:26; Amos 9:14).

C. În siguranță și protejați (v 22-23)

Dumnezeu le dăduse israeliților o nouă țară unde au ocupat casele pe care nu le-au construit, fântâni pe care nu le-au săpat și vii pe care nu le-au plantat (Deut 6:10-12).). Acea schimbare de proprietate a venit cu un avertisment de a nu comite păcatele celor ce au plecat, ca nu cumva israeliții să sufere aceleași consecințe (Levitic 18:24-28; Deut 28:15-68). Dar exact asta s-a întâmplat (1 Regi 21:25-26; 2 Regi 16:1-4; 21:10-16). Rezultatele exilului din 586 BC au inclus pierderea de case și câmpii, care au fost ocupate și îngrijite de alții (Ierem 52:16). Devastarea a fost atât de completă încât casele lor au devenit din nou în pustiu (Ierem 9:11; 10:22). Dumnezeu și-a ținut promisiunea.

Acest verset leagă împreună cele trei versete anterioare pentru a rezuma noua condiție a oamenilor care va veni. Pierderea fiilor și a fiicelor a fost prezisă ca o suferință a exilului (Deut 28:32, 41), dar nu -și vor mai plânge copiii, pentru că vor fi o națiune binecuvântată. Isaia 49:19-21 și 54:1-2 arată bucuria pe care o vor avea când fii și fiicele lor vor spune că locul acela este prea strâmt pentru ei datorită creșterea ratei natalității. În timpul pedepsei de 40 de ani de rătăcire în pustie (aprox 1447–1407 BC), Israelul a cunoscut o scădere a populației (Num 2:32 și 26:51). Evident, națiunile nu pot supraviețui, cu atât mai puțin nu pot înflori, decât dacă au noi generații. Copiii sunt un semn de speranță și binecuvântare (Ps 128), semne ale prezenței lui Dumnezeu atât în prezent, cât și în viitorul promis (Isaia 61:9).

D. Dumnezeu răspunde la rugăciuni (v24)

Dumnezeu este cel atotștiutor, el ne cunoaște gândurile chiar înainte de a deschide gură, așa că trebuie să avem o totală încredere în El.

E. sfârșitul violenței (v 25)

Versetul final al lecției de astăzi reflectă Isaia 11:6-9, așa-numita viziune a împărăției „pașnice”. Versetul 25 prezintă acea viziune anterioară în care Israelul va fi întors din exilul babilonian și se va fi restabilit în țara sa (după 538 BC). Dacă oamenii s-ar îndrepta pe deplin către Dumnezeu, ar putea urma o nouă eră de pace. Ca în aproape toate discursurile profetice din Vechiul Testament, acest verset intenționează să vorbească despre o realitate care ar trebui să apară în mod ideal. Cu toate acestea, această posibilitate rămâne întotdeauna dincolo de înțelegerea noastră, deoarece încă nu trăim în împărăția „pașnică”. Totuși, textul cheamă cititorii să urmărească neprihănirea și pacea, în care Dumnezeu domnește nu doar în lume, așa cum o face întotdeauna, ci și în gândurile și acțiunile noastre.

CONCLUZII

Isaia 65 este un text vizionar care ar trebui să-și inspire cititorii să vadă dincolo de eșecurile lor trecute și de ispitele ce-i pândeau. Acest text ne cheamă să ne imaginăm o lume diferită de cea pe care am moștenit-o, o lume în care rănilor vechi vor fi vindecate și darurile date de Dumnezeu sunt folosite pentru a-i binecuvânta pe alții. Acest text oferă o viziune asupra unei lumi în care comunicarea dintre Dumnezeu și umanitate rămâne deschisă, liberă și dătătoare de viață.

Ce trebuie să memorăm: *Trăiește ca și cum timpul pământului nou și cerului nou este acum.*